

Mutatkozzon be talán a téma, amelynek ügyében összeül ez a parlament.

— Új és — nem öndicséretből mondom — nagyon szép tizenkét évfolyamos iskola vagyok Csepel-Csillagtelepen. 1960. szeptember 10-én születtem, tizenkét millió forintból. 24 tanteremben napról napra 1100 tanuló és 49 nevelő fordul meg, s mind büszkéim, mint ahogy büszke mindenki, akinek valami köze van hozzám, s aki látott...

Az interpelláló az újságíró: — Elég csak egy futó pillan-

tást vetni az épületre kívülről-belülről, s máris együtt örülnék neki a csepeli munkásokkal, no meg — irigylem azok a gyerekeket, akik itt tanulhatnak!

— És mégis... Nem akarok ünneprontó lenni, nem akarok a kákán is csomót keresni, de néhány észrevételt kell tennem, éppen azért, hogy egy legközelebbi új iskola avatásánál mindannyiunk öröme teljes legyen.

Hangozzék el hát az interpelláció, s rá a válaszok!

Központi Döntőbizottság kötelezte a kivitelező vállalatot, hogy az ajtókat március 15-ig merevítőkké lássa el.

3. KEP.

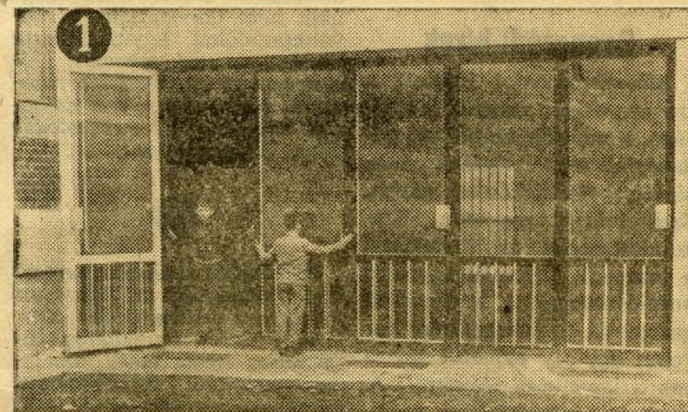

Minden folyosó végén ivókút díszlik. Igen, díszlik, mert használni már az első nap óta nem lehet.

ZALAVÁRI mérnök: — Szerencsére, mert ha jó, már rég letörött volna. Rossz a szabvány...

BERUHÁZÓ VÁLLALAT: — Az átvételkor jó volt. A vízodavezető műanyagcsövet tépték le a gyerekek. Oda masszívabb cső kellene, de nem gyártja az ipar. Rossz a szabvány...

SZOLÁNKA JÓZSEF, a Művelődésügyi Minisztérium illetékes főmérnöke: — »Tüléptünk« ezen az ivókútjain. Már az ideán épülő iskolákban is megfelelőbb, masszívabb fog megjelenni.

1. KEP.

Egyetlen, útrészes ajtó vezet az U-alakú épület két szárnyába a belső udvarról. Szünet végén két perc alatt hogyan jut be ezen 1200 gyerek?

ZALAVÁRI LAJOS, az E. M. Középülettervező Vállalat mérnöke: — Így az ajtó valóban keskeny. Munkatársammal, Ottai Pál mérnökkel eredetileg két különálló iskolát terveztünk, egy leány és egy fiú általánost. A lányok lettek volna szünetben a külső udvaron — mert ilyen is van! — a fiúk a belsőt. Közben egy iskola lett, de miért nem használják a külső udvart is? 600 gyereknek elég ez az ajtó.

SZEBENI ÖDÖN igazgató: — A külső udvarból sportudvart csinálunk, oda nem engedhetjük ki a gyerekeket, mert tönkreteszik a vörössalagos, lemezelt pályákat.

ZALAVÁRI: — Tudomásom szerint erre a célra 3 hektár terület van az iskolától száz méterre.

SZEBENI: Erről még megbeszélés folyik a beruházó vállalattal.

ZALAVÁRI: — Egyébként lehetséges az ajtó megnagyobbítása is...

2. KEP.

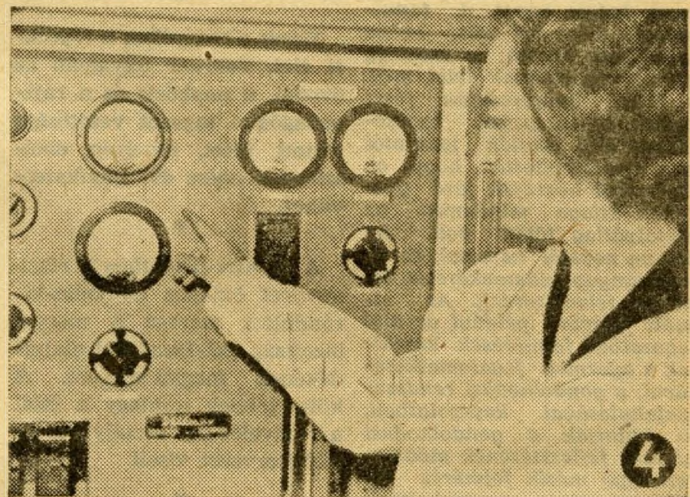
Baj van a folyosói ruhaszékrenyekkel is. Először is kiszakadnak az akasztók, másodszor »elkajultak« az ajtók.

ZALAVÁRI LAJOS: A beruházó vállalat nem az általunk ajánlott akasztókat szereltette fel, az ajtók pedig nem terv szerint készültek el.

KULCSÁR TIVÁDAR, a Fővárosi Beruházó Vállalat kirendelt vezető mérnöke: A tervezés »egyes« akasztókat ajánlott. 270

300 darabot kellett volna felszerelni. Helyette ezt a megoldást választottuk. Kétkedünk abban, hogy kiszakadnak. De ha mégis hiba van velük, természetesen a legrövidebb határidőn belül kijavítjuk. Ami az ajtókat illeti: a

4. KEP.

A fizikai előadásban, Demeter Károlyné fizika-matematika szakos tanár teszi fel az interpellációs kérdéseket az újságíró helyett, aki ezúttal csak »közvetítő«: — Szép, élénk színű, nagyablakos terem a fizikai, és ugyanilyen a kémiai előadó is. De először: nem lehetett volna lépcsőzetesen megépíteni? Másodszor: az ideális az lenne, ha minden asztalhoz konnektort, folyóvizet és gázt vezetnek volna. Harmadszor: a felhúzó tábla sokkal jobb, hasznosabb lenne. Negyedszer: a kapcsolótábláról hiányzik a transzformátor, így csak nagy feszültséggel, 220 Volttal tudok dolgozni.

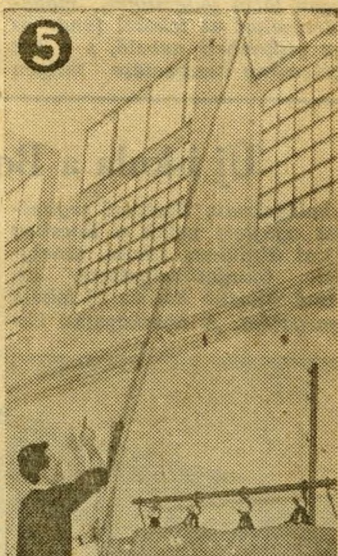
ZALAVÁRI mérnök: — Az első probléma engem érint. Csak azt válaszolhatom: az ezután tervezendő iskolákban igyekszem megvalósítani a lépcsőzetes alapzatot, a padokat félkör alakban helyezem el.

MINISZTERIUM: — Ami a második kérdést illeti, az ideális valóban az lenne, amit a tanár javasolt, s reméljük, a jövőben meg tudjuk valósítani... A felhúzó táblát pedig már a közeljövőben elkészülő típusterveinknél is alkalmazzuk.

BERUHÁZÓ VÁLLALAT: — A negyedik kérdésre válaszolunk. A képen ábrázolt kapcsolótábla régebbi típus, ma már egy modern, minden igényt kielégítőt szerelünk fel mindenhol. A vállalat egyébként megrendelte a transzformátort, s mihamar a gyártó vállalat leszállítja, mi felszereljük.

5. KEP.

A tornateremben Sikó Attila tornatanár éppen az ablakok becsukását kísérel meg egy hosszú

rúddal. A nyitás még könnyen megy, de becsukni már nem lehet. Modern légszabályozó is van a tornateremben, csak éppen az sem működik jól. S végül: ha három méterrel szélesebbre és öt méterrel hosszabbra építik a tornatermet, akkor már a szabályos sportjátékokhoz is alkalmas lett volna,

ZALAVÁRI mérnök: — A beruházó vállalat nem az általunk ajánlott hagyományos »távnitő« szerkezetet szerelte fel az ablakokra.

BERUHÁZÓ VÁLLALAT: — A Középülettervező Vállalattól kapott tervekben az általunk elkészített szerkezet szerepelt.

MINISZTERIUM: — A tornaterem valóban kisebb az ideálisnál. De ilyenformán valamivel több tanterem épülhet, és most egyelőre ez a fontosabb. S jó időben sportjátékok céljára a szabadterti pályák alkalmasabbak.

A parlament befejezi ülését. Még tárgyalhatna nehézségekről, például arról, hogy miért nincs politéchnikai terem. Ennek a kérdésnek a megoldásán az illetékesek most fáradoznak. S elhangozhatna sok ismerő vélemény is: a távfűtésről, amely állandó meleget és állandó melegvizet biztosít, vagy — mint a 6. képen látható — a lépcsőház úgynevezett úsztatott elhelyezéséről, amellyel kellemes, társasági légkört biztosítottak a tervezők; a hat méter széles zsibon-

gón a tanulók kulturáltan tölthetik el a szüneteket rossz időben, s egy tanár végigtekintheti egy szinten az egész...

Az újságíró tudomásul veszi az interpellációjára kapott válaszokat, és bizik abban, hogy

a fentiek közreadásával elérte célját: az ezután épülő iskolák sokaságánál elmaradnak ezek és a hasonló apróbb-nagyobb bosszúságok.

Írta és fényképezte
Deregán Gábor

